

Barrio Negro

έντυπο δρόμου #1, Νοέμβριος 2022

**πρωτοβουλία αντίστασης,
αυτοοργάνωσης, αλληλεγγύης
από Πέραμα, Δραπετσώνα, Κερατσίνι, Νίκαια**
για επικοινωνία barrionegro@espiv.net

*μοιράζεται χέρι-χέρι
σε δρόμους, πλατείες, παρεμβάσεις
χωρίς κανένα απολύτως αντίτιμο*

“Μαύρη γειτονιά” εδώ που η κρατική/καπιταλιστική έρημος εξαπλώνεται, με ιδιαίτερη βαναυσότητα, λόγω της κοινωνικής/ταξικής τους σύνθεσης, λόγω της “μοίρας” που τους έχουν ορίσει οι εξουσίες από καταβολής τους εδώ και έναν αιώνα. Εδώ που οι ζωές των μεταναστ(ρι)ών, των ρομά, των εργατ(ρι)ών, των υποτιμημένων στο κρατικό/καπιταλιστικό χρηματιστήριο της ζωής λογίζονται ως αναλώσιμες, ως περιτιτές ή και ως περισσευούμενες. Εδώ που η υπόσχεση των “από πάνω” είναι εντεινόμενη ασφυξία και ανέχεια στην καθημερινότητα.

“Μαύρη γειτονιά” όμως γιατί και ως αγωνιζόμενα υποκείμενα στις περιοχές δεν μένουμε άπραγοι-ες στις φασιστικές προκλήσεις, στα κρατικά/καπιταλιστικά πλάνα περαιτέρω υποβάθμισης των ζωών μας. Έχουμε διαλέξει τον δρόμο της αυτοοργάνωσης της αλληλεγγύης και της αντίστασης. Επιδιώκουμε ένα αγωνιστικό-δημιουργικό-συντροφικό πεδίο διασταύρωσης, ζύμωσης και σύμπραξης εκείνων που από ακηδεμόνευτη και ρηξικέλευθη σκοπιά θέλουν να αντισταθούν σε κάθε μορφή εξουσίας, εκμετάλλευσης και καταπίεσης, όπως και στη λεηλασία της φύσης και της ζωής μας.



(πανό από τη μέρα της αντιφασιστικής πορείας για τη δολοφονία του Παύλου Φύσσα από νεοναζιστικό τάγμα εφόδου)

ΑΝΑΤΙΜΗΣΕΙΣ ΣΗΜΑΙΝΟΥΝ ΠΕΡΑΙΤΕΡΩ ΒΙΑΗ ΥΠΟΤΙΜΗΣΗ ΤΗΣ ΖΩΗΣ ΜΑΣ

Εδώ και περισσότερο από ένα χρόνο ερχόμαστε αντιμέτωπες/οι με μια κούρσα ανατιμήσεων ως αποτέλεσμα της λεγόμενης «ενεργειακής και πληθωριστικής κρίσης», την οποία βιώνουμε μέσα από τους λογαριασμούς του ρεύματος, του πετρελαίου και του φυσικού αερίου θέρμανσης, τις αποδείξεις των σούπερ μάρκετ, τις τιμές των καυσίμων κίνησης και του συνολικά αυξανόμενου κόστους ζωής, για να γεμίσουν για άλλη μια φορά τις τσέπες τους τα αφεντικά. Πέρα από τα υπερκέρδη των εταιρειών ενέργειας, καταγράφεται αύξηση της κερδοφορίας πολλών επιχειρηματικών κλάδων, ανάμεσα τους και οι αλυσίδες σούπερ μάρκετ παρά τη μείωση της κατανάλωσης.

Τις καθημερινές ανατιμήσεις σε όλα τα βασικά είδη διαβίωσης και στην ενέργεια, τα κρατικά επιτελεία

έχουν επιχειρήσει να τις παρουσιάσουν ως αποτέλεσμα του εν εξελίξει πολέμου στην Ουκρανία και της κίνησης οικονομικής και ενεργειακής αποσύνδεσης του «δυτικού στρατοπέδου» από τη Ρωσία. Όμως οι ανατιμήσεις, όπως όλοι και όλες γνωρίζουμε, ξεκίνησαν το καλοκαίρι του 2021. Και δεν είναι αποτέλεσμα μόνο της αύξησης στις τιμές ενέργειας αλλά εξίσου του **πληθωρισμού που είχαν προβλέψει τα ίδια τα δυτικά κράτη** όταν έκοβαν χρήμα και έφτιαχναν **φούσκες χρέους** για την επιδότηση των επιχειρήσεων τα προηγούμενα δυόμισα χρόνια των **υγειονομικών lockdown**.

Όπως και της **αύξησης του κέρδους που επιδιώκουν όλες οι μερίδες του κεφαλαίου** (ενεργειακό, βιομηχανικό, εφοπλιστικό, εμπορικό, μεταφορές, εφοδιαστική αλυσίδα, logistics, υψηλές τεχνολογίες κ.α.). Ο πόλεμος στην Ουκρανία από τη μία, εισάγει νέες παραμέτρους (όπως η επισιτιστική κρίση, η οποία εδώ εκδηλώνεται με διαρκείς αυξήσεις και σε άλλα σημεία του πλανήτη με έλλειψη βασικών ειδών) και από την άλλη, προεκτείνει και επιταχύνει διαδικασίες που είχαν ξεκινήσει πριν τη ρωσική εισβολή.

Τεράστια ποσά, επίσης, **εισρέουν και στα ίδια τα κρατικά ταμεία** από την απογείωση των τιμών. Τα κρατικά έσοδα από τα χαράτσια των λεγόμενων «έμμεσων φόρων» (κρατικά τέλη στα καύσιμα, ΦΠΑ στους λογαριασμούς



**Να μην ζήσουμε
σαν δούλοι**

**ΝΤΟΥ ΣΕ ΣΟΥΠΕΡ ΜΑΡΚΕΤ
ΑΡΝΗΣΕΙΣ ΠΛΗΡΩΜΩΝ
ΠΟΛΕΜΟ ΣΤΟΝ ΠΟΛΕΜΟ
ΚΡΑΤΩΝ-ΑΦΕΝΤΙΚΩΝ**

**Να μην πεθάνουμε
σαν μαλάκες**

barrio negro
ανάπτυξη, κοινωνία, αλληλεγγύη, εργασία
και Πράσινο, Δικαιοσύνη, Κρίση, Ήθος
και Κοινωνική Αξιοσύνη

«Ποιος μπορεί να πει αν θα φτάσουμε
μας μέρα στην ατομική κοινωνία... (prezís
θα προσέτιμα: κρίση, αρραβείο) και
ανάσσει». Δεν υπάρχει κρίση να το
ανακαλύψουμε αν δεν το δοκιμάσουμε.
Το να γνωρίζουμε τον κόσμο και να τον
αλλάζουμε είναι το ίδιο πράγμα. Το να
αλλάζουμε τον κόσμο και να αλλάζουμε
τους εαυτούς μας είναι το ίδιο πράγμα.»

**ΑΣ ΔΩΣΟΥΜΕ ΤΡΟΠΟ ΣΤΗΝ
ΟΡΓΗ**

barrio negro
ανάπτυξη, κοινωνία, αλληλεγγύη, εργασία
και Πράσινο, Δικαιοσύνη, Κρίση, Ήθος
και Κοινωνική Αξιοσύνη

ενέργειας και σε όλα τα προϊόντα) έχουν αυξηθεί κατακόρυφα. Ένα μικρό μέρος επιστρέφεται κοινωνικά ως **κρατικά παυσίπονα επιδομάτων ελεημοσύνης, εξάρτησης και πειθάρχησης**. Τα υπόλοιπα διοχετεύονται σε νέα **εξοπλιστικά προγράμματα, περισσότερους μπάτσους και νέα αστυνομικά σώματα** (όπως η πανεπιστημιακή αστυνομία), επεκτεινόμενες ηλεκτρονικές βάσεις δεδομένων και ψηφιακού μας ελέγχου. Για όλα αυτά υπάρχουν πολλά δις ευρώ και άπλετος «δημοσιονομικός χώρος».

Οι **υπουργικές συστάσεις για μειωμένη οικιακή κατανάλωση ρεύματος** σε συγκεκριμένες χρονικές ζώνες της μέρας έχουν ήδη αρχίσει, προλειαίνοντας το έδαφος για ενδεχόμενες διακοπές ρεύματος σε αυτές τις ζώνες τους επόμενους μήνες. Μαζί με τις επίσης υπουργικές προειδοποιήσεις ότι θα έχουμε πιθανώς τον πιο δύσκολο χειμώνα μετά το 1942, τη χρονιά του λιμού κατά τη διάρκεια του Β' παγκοσμίου πολέμου. Όσο για **το καλάθι του νοικοκυριού είναι άλλη μια κοροϊδία**.

Η ανέχεια και η σύνθλιψη στην καθημερινή ζωή εντείνονται και αναρωτιόμαστε γιατί να είμαστε διατεθειμένοι/ες να αποδεχτούμε αυτή τη δυστοπική πραγματικότητα, στην οποία παραλλαγή προτείνουν τα διάφορα κομματικά επιτελεία, τα οποία έχουν βγει προς άγρα ψήφων ενόψει των επικείμενων εκλογών.

Αντίθετα, αξίζει **να διερευνήσουμε τις δυνατότητες της συλλογικοποίησης, των ακηδεμόνευτων αντιστάσεων και αγώνων**, της κοινωνικής αυτοοργάνωσης και αλληλεγγύης. Να σταθούμε **ανυπότακτοι στους πολέμους τους, ανυπάκουες στις κρίσεις τους**. Να επιδιώξουμε **να επανοικειοποιηθούμε τον κλεμμένο μας χρόνο**, την κλεμμένη μας ζωή. **As δώσουμε τρόπο στην οργή**.

Ανατιμήσεις
σημαίνουν περαιτέρω
βίαιη υποτίμηση της ζωής μας



ΑΣ ΜΗΝ ΠΕΡΙΜΕΝΟΥΜΕ ΤΟΝ ΕΠΟΜΕΝΟ
ΛΟΓΑΡΙΣΜΟ ΓΙΑ ΝΑ ΛΟΓΑΡΙΑΣΤΟΥΜΕ

↓

ΝΑ ΣΤΑΘΟΥΜΕ
ΑΝΥΠΟΤΑΚΤΟΙ ΣΤΟΥΣ ΠΟΛΕΜΟΥΣ ΤΟΥΣ
ΑΠΕΙΘΑΡΧΕΣ ΣΤΙΣ ΚΡΙΣΕΙΣ ΤΟΥΣ

↓

Συγκέντρωση-μικροφωνική
Τρίτη 21/6, 7:30μμ
Πλ. Νίκης (τριγωνάκι), Παύλου Φύσσα, Αμφιάλη

barrio negro
κοινωνική αυτοοργάνωση, αλληλεγγύη, αντίσταση
στο φασισμό, ακηδεμόνευτος αγώνας, άσκηση
δημοκρατίας



Δεν πολεμάμε για κανένα κράτος, θεό, αφέντη

Ο πόλεμος στην Ουκρανία παρότι έχει υποχωρήσει από τις πρώτες θέσεις της ειδησιογραφίας και των καθημερινών αναφορών των ΜΜΕ, **συνεχίζεται με αμείωτη ένταση**, έχοντας αφήσει ήδη πίσω του χιλιάδες νεκρούς, ανθρώπινα και κτιριακά ερείπια, σώματα βιασμένα, εκατομμύρια εκτοπισμένες/ους. Ενώ οι **στρατιωτικές επιχειρήσεις φαίνεται να επεκτείνονται στο διηνεκές**, με διαρκή ενίσχυση των ουκρανικών δυνάμεων από τα δυτικά κράτη, με επιστράτευση 300.000 εφέδρων στη Ρωσία, με ανατίναξη του αγωγών North Stream 1 & 2 μέσω του οποίου μεταφερόταν φυσικό αέριο από τη Ρωσία σε Γερμανία και δυτική Ευρώπη, με πραγματοποίηση δημοψηφισμάτων σε τέσσερις επαρχίες της νοτιοανατολικής Ουκρανίας και ανακοίνωση προσάρτησής τους στη ρώσικη ομοσπονδία, με σαμποτάζ της γέφυρας σύνδεσης της Κριμαίας με την ηπειρωτική Ρωσία, επίθεση με drones στον ρωσικό στόλο στην Κριμαία και ρωσικά αντίποινα με σφοδρούς βομβαρδισμούς πόλεων και υποδομών ηλεκτροδότησης, με διαρκή επαναφορά της απειλής για χρήση πυρηνικών όπλων, με **όξυνση των ενδοκυριαρχικών ανταγωνισμών σε όλα τα επίπεδα και ενίσχυση της πόλωσης σε ένα ψυχροπολεμικό κλίμα**.

Μια στρατιωτική σύρραξη που πήρε τον χαρακτήρα ολοκληρωτικού πολέμου με τη ρώσικη εισβολή στις 24/2/2022 αλλά είχε ξεκινήσει ως «πόλεμος χαμηλής έντασης» ήδη από το 2014 μετά την εκδήλωση του κινήματος Μαϊντάν στο Κίεβο και άλλες πόλεις. Ένα κίνημα που αρχικά είχε ένα μεταρρυθμιστικό φιλοδυτικό χαρακτήρα, ενάντια στη φιλορωσική κυβέρνηση Γιανουκόβιτς, το οποίο όμως μέσα σε μικρό διάστημα ελέγχθηκε από φασιστικές δυνάμεις. Ακολούθησαν συγκρούσεις στις ανατολικές (και διαφιλονικούμενες μέχρι σήμερα) επαρχίες, ανάμεσα σε ουκρανούς εθνικιστές και ρωσόφωνους αυτονομιστές. Το ρωσικό κράτος απέσπασε την -γεωστρατηγικής σημασίας για το πολεμικό του ναυτικό- περιοχή της Κριμαίας και την προσάρτησε στη ρωσική ομοσπονδία. Το δυτικό μπλοκ κυριαρχίας επεδίωξε σταθερά την ένταση του ουκρανικού κράτους στην ΕΕ και το ΝΑΤΟ. Οι ναζιστικές παραστρατιωτικές ουκρανικές μονάδες συνέχισαν τη δράση τους για λογαριασμό του καθεστώτος και κάποια στιγμή εντάχθηκαν οργανικά στον ουκρανικό στρατό. Ενώ η συστηματική καλλιέργεια του εθνικισμού από τις αντίπαλες πλευρές έστρωσε το έδαφος για τη μετεξέλιξη του ενδοκυριαρχικού ανταγωνισμού σε πολεμική σύγκρουση. Επιβεβαιώνοντας για άλλη μια φορά με τον πλέον τραγικό τρόπο, ότι **η συγκρότηση και διαδρομή όλων των εθνών-κρατών**, των αλυτρωτικών-επεκτατικών ή αμυντικών πολέμων που έχουν διεξάγει, των εδαφικών, συνοριακών και πληθυσμιακών τους «διευθετήσεων», **βασίζεται στις εθνοκαθάρσεις, τον εκτοπισμό και τις βίαιες ενσωματώσεις ως αναπόσπαστο κομμάτι των εθνοποικτικών-ομογενοποιητικών διαδικασιών στο εσωτερικό τους**. Μια ιστορία που εξελίσσεται τα τελευταία 250 χρόνια, της γένεσης και ανάπτυξης των εθνικών κρατών, του πατριωτισμού και της εθνοκρατικής ιδεολογίας στο πλαίσιο

του αστικού πολιτισμού, **παρότι η εξουσία και οι ιδεολογικοί της μηχανισμοί θέλουν να εμφανίζουν τα έθνη ως προαιώνιες κοινότητες αιματολογικής και πολιτισμικής συνάφειας.**

Σε Ελλάδα, Τουρκία, Ρωσία, Ουκρανία οι εθνικές ιδέες γεννούν νεκροταφεία

Σε αυτόν τον πόλεμο το ελληνικό κράτος συμμετέχει ενεργά ως τμήμα του δυτικού μπλοκ κυριαρχίας (NATO, ΕΕ), σε μια διαδικασία επαναδιευθέτησης των παγκόσμιων κυριαρχικών συσχετισμών, **αλλάζοντας εν μέρει τη ρητορική της «ειρηνευτικής δύναμης»** που καλλιεργούσε στο εσωτερικό του και διεθνώς μέχρι πρόσφατα. **Στέλνοντας αναβαθμισμένο πολεμικό εξοπλισμό** στο ουκρανικό κράτος και δηλώνοντας στο ανώτερο κυβερνητικό επίπεδο ότι είμαστε σε πόλεμο με τη Ρωσία. Αυτή η **στάση του «πρόθυμου συμμάχου»** είναι προϊόν της στρατηγικής επιδίωξης του ελληνικού κράτους, την οποία υπηρετούν χωρίς παρεκκλίσεις όλες οι κυβερνήσεις, να μετατραπεί σε γεωστρατηγικό βραχίονα και προκεχωρημένη βάση της νατοϊκής πολεμικής μηχανής, **για την ισχυροποίηση της θέσης του στο διεθνή ανταγωνισμό και την προώθηση των συμφερόντων του** στην ευρύτερη περιοχή του Αιγαίου, της νοτιοανατολικής Μεσογείου και των Βαλκανίων. Στο βαθμό που αυτά εναρμονίζονται με τις κεντρικές επιλογές της βορειοατλαντικής συμμαχίας και συνοδεύονται από την αναβάθμιση των νατοϊκών βάσεων στον ελλαδικό χώρο.

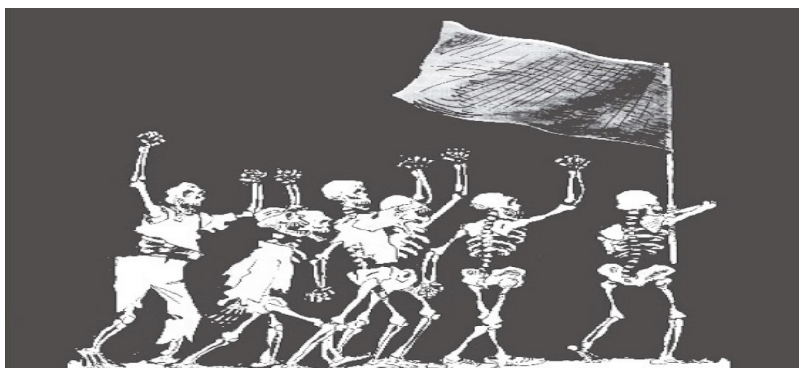
Στην ίδια κατεύθυνση βρίσκεται και **η όξυνση του ανταγωνισμού με το τουρκικό κράτος**, με επίκεντρο τα θαλάσσια και εναέρια «κυριαρχικά δικαιώματα» που επικαλούνται τα δύο κράτη, τις υφαλοκρηπίδες, τις ΑΟΖ, τα ενεργειακά κοιτάσματα και αγωγούς.

Μια χρόνια αντιπαράθεση που μεταφράζεται σε έναν **ατέλειωτο αγώνα δρόμου** στρατιωτικών εξοπλισμών και στις δύο πλευρές του Αιγαίου, ενώ στο εσωτερικό των δύο κρατών **καλλιεργεί συστηματικά τον εθνικισμό και τον милитарισμό** και επιχειρεί τον αποπροσανατολισμό από τα διογκούμενα κοινωνικά προβλήματα. **Δεν είναι τυχαίο ότι μέσα σε ένα τέτοιο κλίμα το ελληνικό κράτος προχώρησε τον**



Μάρτιο του 2021 σε αύξηση της στρατιωτικής θητείας κατά 3 μήνες. Ενώ δηλώνει την ετοιμότητά του να ανακοινώσει επέκταση της ελληνικής υφαλοκρηπίδας στα 12 μίλια στα νότια της Κρήτης (από τα 6 μίλια μέχρι σήμερα). **Αν** μια τέτοια κίνηση προκαλούσε στρατιωτική εμπλοκή των δύο κρατών και **το ελληνικό κράτος έκρινε σκόπιμο να κηρύξει επιστράτευση, ποιες θα ήταν αλήθεια οι κοινωνικές στάσεις και αντιδράσεις;** Όταν στα τέλη Σεπτεμβρη το ρωσικό κράτος ανακοίνωσε επιστράτευση 300.000 εφέδρων, το ρεύμα εξόδου από τη χώρα (προς αποφυγή της συγκεκριμένης ή μελλοντικής επιστράτευσης) ήταν τεράστιο, πολλοί ήταν αυτοί που κρύφτηκαν ή αυτοτραυματίστηκαν για να αποφύγουν το κάλεσμα ενώ πραγματοποιήθηκαν μεγάλες αντιπολεμικές διαδηλώσεις (που αντιμετώπισαν για άλλη μια φορά την καταστολή) καθώς και δεκάδες εμρησμοί σε στρατολογικά γραφεία. Εδώ;

Να αντισταθούμε στον εθνικισμό και τον милитарισμό στον πόλεμο και την «ειρήνη» τους



Όπως τα σύνορα δεν έχουν καμία θέση στα τοπία του νου, έτσι δεν έχουν καμία θέση και στο σώμα του πλανήτη

Το άνοιγμά μας στον κόσμο. Βιώματα χαραγμένα από τις εντάσεις άλλοτε θετικών και άλλοτε αρνητικών συναισθημάτων. Κομμάτια του εαυτού μας. Κουκίδες του ψηφιδωτού της ύπαρξης μας. Τα ανεξίτηλα σημάδια στιγμών που μοιραστήκαμε με άλλους και που συνδέονται τόσο μοναδικά με τα σημεία αυτής της πόλης, με τους τόπους και τους ανθρώπους που τα βιώσαμε. Ένα πλέγμα φτιαγμένο από τα μόρια της καθημερινότητας, που χρωματίζει το φόντο του «είναι» μας και κάνει κατανοητή τη σχέση που μας συνδέει με τις περιοχές στις οποίες μεγαλώσαμε και ζούμε. Οι υπαρκτοί ωστόσο αυτοί δεσμοί γεννημένοι από τη γειτνίαση, την κοινή σχολική καθημερινότητα, τις συναντήσεις στις πλατείες, τις παρέες, τη φιλία, τον

έρωτα, τη συντροφικότητα, την αλληλεγγύη, μετατρέπονται στα εργαστήρια της εξουσίας με μια μεταφυσική αλημεία, σε μια αυτονόητη αγάπη (!!!) προς αυτό που ονομάζεται πατρίδα.

Η ανύπαρκτη γενεαλογία των δεσμών αίματος. Η καταγραφή της τοπικής και παγκόσμιας ιστορίας ως αντεστραμμένο είδωλο των πραγματικών γεγονότων κατά το δοκούν της εξουσίας, με το κάθε έθνος να εμφανίζει τον εαυτό του ως φορέα λαμπρών επιτευγμάτων και παραδόσεων, πάντα γενναίο, αμυνόμενο και απελευθερωτικό, ποτέ επιτιθέμενο και κατακτητικό. Η κατοχύρωση της γλωσσικής ομοιότητας, με την κατασκευή εθνικής γλώσσας και την ταυτόχρονη απαγόρευση άλλων γλωσσών, διαλέκτων και ιδιωμάτων. Η επίκληση μιας κοινής πολιτιστικής ταυτότητας, που σχετίζεται με την εκκαθάριση ή τη βίαιη ενσωμάτωση των ετεροτήτων, την επινόηση της παράδοσης και εντατικές διαδικασίες ιδεολογικής σφυρηλάτησης και ομογενοποίησης. Η διόγκωση κοινών χαρακτηριστικών ψυχοσύνθεσης βάσει των κλιματολογικών συνθηκών... αποτελούν εκείνα τα υλικά του ψεύδους και της μετάλλαξης που χρησιμεύουν για να χτιστεί η φανταστική κοινότητα του έθνους. Η μεγάλη αυτή οικογένεια στην οποία ανήκουν όλοι οι υπήκοοι ενός κρατικού τεμαχίου οφείλοντάς της πίστη και τυφλή υπακοή.

Έτσι, ο μαθητής με τον λυκειάρχη, η κακοποιημένη με τον βιαστή, ο φαντάρος με τον στρατοκράτη, η κατηγορούμενη με τον δικαστή, ο κρατούμενος με τον δεσμοφύλακα, η διαδηλώτρια με τον μπάτσο, ο εργαζόμενος με το αφεντικό ή τον προϊστάμενο, η αποκλίνουσα με τον ψυχίατρο, ο εξεγερμένος με τον ρουφιάνο... μετατρέπονται από εχθροί στο πεδίο του κοινωνικού και ταξικού ανταγωνισμού, σε αδέρφια στη μεγάλη οικογένεια του έθνους. Το τυχαίο γεγονός ότι γεννήθηκαν στην ίδια -κρατικά οριοθετημένη από σύνορα- περιοχή της υπηλίου, παρουσιάζεται ικανό να αμβλύνει τις μοναδικές αυτές αντιθέσεις και ταυτόχρονα να μεταφέρει την εχθρότητα στα πρόσωπα εκείνων που έτυχε να γεννηθούν στην απέναντι πλευρά των συνοριακών γραμμών. Μια φανταστική κοινότητα ψευδεπίγραφης εσωτερικής ενότητας και επίπλαστων διαχωρισμών με τους υπόλοιπους/ες εκμεταλλευόμενους/ες και καταπιεσμένους/ους, που παρότι θέλει να αναφέρεται στην προαιώνια καταγωγή της, ιστορικά εμφανίζεται στα τέλη του 18ου αιώνα και συγκροτείται από την εθνοκρατική ιδεολογία του πατριωτισμού/εθνικισμού τον 19ο αιώνα. Ένα από τα ισχυρότερα όπλα των κυρίαρχων στην προσπάθειά τους να ακυρώσουν τον κοινωνικό-ταξικό ανταγωνισμό στο εσωτερικό των κρατών τους και ταυτόχρονα να εκβιάσουν την κοινωνική συναίνεση στις κρατικές προσταγές, τη συμμετοχή των υπηκόων στις πολεμικές διενέξεις των επεκτατικών τους βλέψεων, εδαφικών ή οικονομικών. Εμείς όμως λέμε: **καμία εξουσία φίλος μας, κανένας καταπιεσμένος εχθρός μας.**

Κράτος (μόνιμης) έκτακτης ανάγκης

Τα τελευταία χρόνια ερχόμαστε αντιμέτωποι/ες με διαδοχικές και αλληλοτροφοδοτούμενες «κρίσεις», που γεννά το ίδιο το κεφαλαιο-κρατικό σύστημα, τις οποίες προσπαθεί στη συνέχεια να τις διαχειριστεί προς όφελός του, ακολουθώντας σταθερά το ίδιο μοτίβο: **διάχυση του φόβου και της ανασφάλειας** και κήρυξη **κατάστασης έκτακτης ανάγκης**, στο όνομα πάντα κάποιας εξωτερικής απειλής.

Από τις **«ασύμμετρες τρομοκρατικές απειλές»** των προηγούμενων ετών και τις «αντι»τρομοκρατικές νομοθεσίες και εκστρατείες που τις συνόδευσαν, μέχρι τη λεγόμενη **«δημοσιονομική κρίση»** και τα «απαραίτητα» έκτακτα μέτρα για τη μείωση του κρατικού χρέους, που όλως τυχαίως διογκώθηκε με τα περίφημα μνημόνια. Από τη σταθερή **παρουσίαση των μεταναστ(ρι)ών ως «ανεπιθύμητων» - «εισβολέων»** και την «αντιμετώπισή» τους με push backs και πνιγμούς στο Αιγαίο, μέχρι ένα **ενδεχόμενο «θερμό επεισόδιο» με το τουρκικό κράτος**. Και από την **υγειονομική τρομοεκστρατεία κράτους-ΜΜΕ-ειδικών** τα τελευταία δύο χρόνια **απέναντι σε έναν «αόρατο**

εχθρό», με καραντίνες, απαγορευτικά μέτρα, αναστολές εργασίας, πιστοποιητικά, αποκλεισμούς, εκτεταμένο ψηφιακό έλεγχο, μέχρι την **«ενεργειακή/ πληθωριστική/ επισιτιστική κρίση»** των ημερών μας και τα αποτελέσματά τους στην καθημερινή μας ζωή.



Οι διαρκείς εκκλήσεις και εκβιασμοί για **κρατική συστράτευση των κοινωνιών** και **υπακοή στις διαταγές** συνιστούν **αγωγή στον милитарισμό και πολεμική προετοιμασία**: διαμόρφωση πολεμικών κοινωνιών σε μόνιμη κατάσταση συναγερμού, κελεύσματα για πειθάρχηση και υπακοή στο κράτος και τους (κατά περίπτωση) ειδικούς του, επιβολή κοινωνικά μιας σιγής νεκροταφείου. Κι όλα αυτά πάντα με την επίκληση για **«εθνική ενότητα και ομοψυχία»**, υπό τη σκέπη του συστηματικά διαφημιζόμενου ιδεολογήματος της «ασφάλειας».

Ενάντια στα πολεμικά διαγγέλματα και στην υπόδειξη να μην μιλάει και να μην φέρνει αντίρρηση καμία/κανείς, να κάνουμε σαφές ότι **δεν είμαστε πόνια στις διαταγές των κρατών, δεν είμαστε γρανάζια της καπιταλιστικής μηχανής, δεν είμαστε αναλώσιμοι/ες ή περισσευούμενοι πληθυσμοί στη λογιστική των εξουσιών, δεν είμαστε κρέας για τα κανόνια τους.**